

Deneme
Yurdagül DOĞAN

ANAM

Bir ana canından kopan, gözü gibi koruduğu, gözünden sakındığı, bakmaya kıyamadığı yavrusunu gün gelince gurbete uğurlar. Peşinden hayır dualar eder.

Böylesi sıcak aile hayatında annenin gözü daima yaşlıdır. Akan her damla yaş evladının üzerine rahmet yağmuru gibi yağar. Onu korur, kollar. İşlerini kolaylaştırır. En zor zamanlarında ferahlar. Düze çıkar, önü açılır. Evlat bunun nereden geldiğini, nasıl olduğunu kestiremez. Sonra düşünür. Yaptığı iyiliğe, annesinin hayır duasına bağlar. Anne ile bağını pekiştirirde pekiştirir.

Her insan yaşı ne olursa olsun annesinin gözünde çocuktur. Ta karnında beslediği anlarda, doğum sancılarında, uykusuz gecelerde, yemeyip yedirdiği zamanlarda, hasta başında beklediği kaygılı saatlerde, dışarı gönderip kaygı ile yol gözlediği zamanlarda, okuttuğu mücadele yıllarında, erkekse salavatlarla askere yollandığında, kızsız al duvaklı gelin gördüğünde evlendirip mürüvvetini gördüğünde, meslek sahibi oluşunda, Vatana-Millete faydalı olduğunu gördüğü hayatlarda daima, daima annedir.

Küçücük, biricik isteği olur. Anmak, anılmak, aranmak, dizinin dibinde oturmak. Hanbihal etmek. Muhabbete koyulmak. Bu istek evlada kolayımı kolaydır ama, ama araya durmadan bahaneler, suçlu dünya telaşı alıkoyar. Kaybeden anne olur. Sunan, sabırla bekleyen anne olur.

Çok insan çocukluğunda sunmayı, sabrı, duruşu, mukavemeti, asaleti annesinden öğrenmiştir ve almıştır.

Anne ile evladın bağı, Devletle Milletin bağına benzer. Bizde Devlet ana görülür. Bakar, besler, büyütür, kollar, yaşatır. Var eder. Millet evlada benzer. Nazlıdır, korunmaya, bakıma muhtaçtır.

Anne yaşı ne olursa olsun, evladın gözünde bir dünyadır. O dünyada gezer, yaşar. Şen olur, hür olur. O dünya yıkıldığında dünya yıkılır başına. Her yer karanlık, herşey anlamsız, zaman gayesiz hale döner. Ama, devran dönmekte, hayat sürmektedir. İnsanda ki ana boşluğu büyür büyür bütün anaları kucaklar. Bütün anlar şefkat ve merhamete dönüşür. Bütün anaların eli öpülür.

Ve anne yaşamıyorkende anneliğini sürdürür. Sanki aramızda, yanı başımızda gibi görür, gözetir, yönetir. Bu halka silsile yoluyla milletimizi toplumun tepesinde şemsiye olarak her daim.

Her annenin doğal görevi vatana, millete, insanlığa hayırlı, kendine, ailesine, çevresine evlat yetiştirmektir. Bizim kültürümüzde hayırlı insan ortalama insandır. Ülkesine, Devletine bağlı, değerlerini koruyan, köklerinden kopmayan, işi-gücü-mesleği olan, yuva kuran, kazancını paylaşan, faydalı olan, ortak akılda buluşan, saygı-sevgi ölçülerini gözetken, emin insandır.

Bu insan tipi toplumun temel direğidir. Toplum çadırının orta direğidir. Zaten, Ülkemizin gücü de sessiz, sedasız yaşayan ortalama insana dayanır.

Ülke’de liderleri yetiştirirken analardır. Her liderin arkasında hayır duası eden sadece öz ana değil, nice analar var. Böylece düzenin, toplumun, devletin geleceği, teminatı anaların küçük ama kocaman yüreğinde saklanır.

İnsan ne kadar güçlü olursa olsun, dünya ne denli büyük olursa olsun gelir anların pırpır eden yüreğine girer. Ana yüreği ana kucağı olur sıcacık.

Bu yüzde çocuklar ana kucağında uyuyuverirler. Onun için yeryüzünde daha emin bir yer yoktur. Çocuk yinede azarlanır ananın kucağına sığır. Yani merhametine, yani yüreğine.

Ne dersek diyeli ana, yaratılış hikmeti olarak kucaklayan, koruyan, gözetken olmuştur. Merhamet, şefkat, sabır, metaneti gibi nice hasretleri küçük ana yüreğine saklamıştır. Hiçbir güç ana yüreğini geçemez.

Bir bakıma insanlığı yöneten gerçek güçte budur.

Ve insan ne olursa olsun tadını aldığı en emin yer olan ana kucağı, yeryüzüne ana kucağına dönüştürmek gibi asil bir vazifesi vardır.

Devlet'i ana, yeryüzünü ana yurdu kılmak, insanlığa verilen erdemli bir görevdir.